

РЕШЕНИЕ

№ 23352

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 28.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **4147** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, вр. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. Н. "apis://B.=N.&D.=10623&T.=A.&T.=201" чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗПП).

Образувано е по жалбата на „Виваком България“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Заповед № 895/10.07.2024 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която на жалбоподателя е забранено да прилага нелоялна агресивна търговска практика - възпрепятства правата на наследниците на потребител да прекратят договора, като не регистрира подадените от тях документи.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че оспорената заповед е лишена от мотиви и не са установени относимите факти. Твърди, че не е извършил нарушение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 895/10.07.2024 година Председателят на Комисия за защита на потребителите е забранил на жалбоподателя да прилага нелоялна агресивна търговска практика като възпрепятства упражняването на правата на потребителите (наследници по договори за електронни съобщителни услуги) да прекратят договор за електронни съобщителни услуги в съответствие с политиката на дружеството при смърт на титулар, като не регистрира подадените от тях документи. За да постанови този резултат органът е приел, че на 14.11.2023 година е подадено заявление за прекратяване на договора за телефонен № [ЕГН]. След подаване на заявлението жалбоподателят е издал фактури № № 47519571/22.12.2023 година, 49241602/22.01.2024 година и 65609685/22.02.2024 година за абонаментни такси в общ размер на 55,67 лева. Приел е, че това представлява нелоялна търговска практика по чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 12.07.2024 година, поради което подадената на 29.07.2024 година от адресата на акта е допустима за разглеждане.

Административното производство е започнало въз основа на подадена жалба от Н. Г. Т. с вх. № Р-03-311/28.02.2024 година, наследник на починалия Н. Г. Т..

В Протокол № К-2739511/29.04.2024 година са обективирани данните от извършената проверка. Протоколът не е връчен на жалбоподателя.

В писмено становище без дата жалбоподателят е изразил становището си по съставения протокол и установеното с него нарушение. В становището е посочено, че договорът е прекратен от 15.11.2023 година, но не е върнато оборудването.

В Докладни записки от 11.01.2024 година, 09.05.2024 година 20.06.2024 година е обективирано становище за извършено нарушение и налагане на принудителна административна мярка.

Видно от Протокол № 16/27.06.2024 година е обективирано взетото решение на Комисия за защита на потребителите за налагане на принудителна административна мярка на жалбоподателя. Срещу жалбоподателя е издадено Наказателно постановление № 005991/03.10.2024 година за извършено нарушение по чл. 233, ал. 2 от ЗЗП.

Между страните не спори, а се и установява от представените писмени документи, представляващи административна преписка, че Н. Г. Т. е сключил договор с ответника за предоставяне на електронни съобщителни услуги, както и че същият е титуляр на телефонен номер [ЕГН]. Н. Г. Т. е починал. На 14.11.2023 година Н. Г. Т., съпруга на починалото лице и негов наследник, е подала молба за прекратяване на договора. Ответникът е издал фактури № № 47519571/22.12.2023 година, 49241602/22.01.2024 година и 65609685/22.02.2024 година за абонаментни такси за в общ размер на 55,67 лева.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Председателя на Комисия за защита на потребителя, арг. чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП.

Заповедта е в писмена форма и съдържа ясни мотиви и разпоредителна част.

Ответникът не е уведомен за започналото производство, но е представил писмено становище.

Съдът намира, че с настъпване на смъртта на физическото лице договорът, сключен с ответника е прекратен. Това е така, защото починалият не е носител на права и задължения, арг. чл. 1 от Закона за лицата и семейството. След прекратяване на договора жалбоподателят не е имал основание да начислява такса за абоната.

Защитата на потребителите от нелоялни търговски практики, каквито са забранени, е уредена в глава четвърта, раздел III от ЗЗП.

Определението на „търговска практика“ се съдържа в § 13, т. 23 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗП, съгласно която „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на

стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Според чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП търговска практика, свързана с предлагането на стоки или услуги, е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Изрично в чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП е посочено, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к.

Съгласно чл. 68з от ЗЗП търговската практика е агресивна, когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, и поради използването на тормоз, принуда, включително използването на физическа сила или злоупотреба с влияние, следва, че тя променя или е възможно да промени съществено свободата на избор или поведението на средния потребител по отношение на стоката или услугата, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика.

По делото не е спорно, че ответникът има качеството на търговец по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП и в качеството си на такъв осъществява търговска практика.

Съдът намира, че е осъществен фактическият състав на нелоялната агресивна търговска практика по чл. 68з ЗЗП, като е налице злоупотреба с влияние по смисъла на § 13, т. 30 от ДР на ЗЗП.

В. от страна на търговеца от качеството му на по-силна страна в договорното правоотношение с потребителя, несъмнено представлява злоупотреба с влияние, доколкото без наличието на правно основание, неправомерно е начислил абонаментни такси.

По този начин за наследника са създадени прекомерни или несъответстващи на целта извъндоговорни пречки, при искането му да се прекрати договора на неговия наследодател.

Подателката на жалбата, в качество си на законна наследничка на потребител, е депозирала искането си до ответника да прекрати договора. Вместо да прекрати договора ответникът е издал фактури за м. декември 2023 година, м. януари и февруари 2024 година.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие и с целта на закона, формулирана в чл. 68б във връзка с чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

С оглед на изложеното, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,56 евро (200 лева), на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Виваком България“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Заповед № 895/10.07.2024 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Виваком България“ ЕАД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за защита на потребителите, [населено място], [улица] сумата от 102,26 (сто и две и 0,26) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение. РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България

в 14 дневен срок от получаване на съобщението с касационна жалба.

СЪДИЯ :